

URZĄD PATENTOWY

B27b, 3/32

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

No 1212.

Kl. 38 a₁

Max Scheit,
Stützerbach (Niemcy).

Trak tartaczny do rznięcia cienkich desek.

Zgłoszono: 10 kwietnia 1920 r.

Udzielono: 13 grudnia 1924 r.

Pierwszeństwo: 16 września 1913 r. (Niemcy).

Przy zwyczajnych trakach tartacznych grubość najcieńszej deski, jaką można rżnąć, odpowiada mniej więcej, grubości osadki na piłę i to na tym końcu, gdzie znajduje się naprężacz piły (klin, mimośród lub t. p.), gdyż od niego (porówn. fig. 1) zależy najmniejszy odstęp, w jakim można piły na ramę napiąć.

Możliwem jest wprawdzie zapomocą spięcia poprzecznego zbliżyć piły do siebie i przez to grubość desek zmniejszyć, jednakowoż skutek takiego spięcia piły są zbyt naprężone i spięcie takie jest dopuszczalne tylko do pewnej granicy.

Próbowano także grubość osadki na piłę zmniejszyć przez zmniejszenie grubości łubka osadki na piłę i klina, jednak tutaj nie można, ze względu na wytrzymałość, przekroczyć pewnej miary.

Następnie próbowano także w ten sposób piły do siebie zbliżyć, że jedną z dwóch sąsiednich pił sprężono jak zwykle z górną częścią poprzeczną ramy, drugą zaś zapomocą innego naprężacza, znajdującego się pod górną częścią ramy, spinano z osadką piły. Taki naprężacz ma jednak prócz tej wady, że przy wbijaniu klina prężnego taśma piły i łubek uginają się, także i tę wadę, że sprężenie klinowe wskutek parcia, działającego podczas ruchu od przodu na piły, a zmieniającego się przy każdym skoku, rozluźnia się, czyli że taki naprężacz nie daje tej pewności, jakiej ruch wymaga.

Niniejszy zaś wynalazek daje możliwość napięcia pił w sposób praktyczny zwykle używany, t. j. przez wbicie klina między koniec osadki na piłę i poprzecznice ramy.

Odbywa się to w ten sposób, że pojedyncze piły nie napina się końcami, zaopatrzonymi w naprężacze, obok siebie w równej wysokości, lecz naprzemian w różnych wysokościach i mianowicie albo tak, żeby jedna z dwóch sąsiednich pił przylegała swym końcem wraz z naprężaczem, w zwyczajny sposób, do wspornika górnej poprzecznicy ramy traka, druga zaś do wspornika dolnej poprzecznicy, albo też tak, że jedną z poprzecznic, najlepiej górną, sporządza się z dwóch części, jedna ponad drugą (fig. 2), a piły przylegają swymi naprężaczami naprzemian do wsporników wyższej i niższej części poprzecznicy ramy.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Trak tartaczny do rżnięcia cienkich desek, tem znamienny, że naprężacze pił obok leżących umieszczone są naprzemian w różnych płaszczyznach—na poprzecznicy ramy traka.

2. Trak, podług zastrz. 1, tem znamienny, że naprężacze sąsiednich pił przylegają naprzemian do wspornika górnej i dolnej poprzecznicy ramy traka.

3. Trak, podług zastrz. 1, tem znamienny, że naprężacze sąsiednich pił przylegają naprzemian do obu wsporników górnej poprzecznicy ramy traka, złożonej z dwóch części, jedna ponad drugą.

Max Scheit.

Zastępca: A. Bolland,
rzecznik patentowy.

Fig. 1

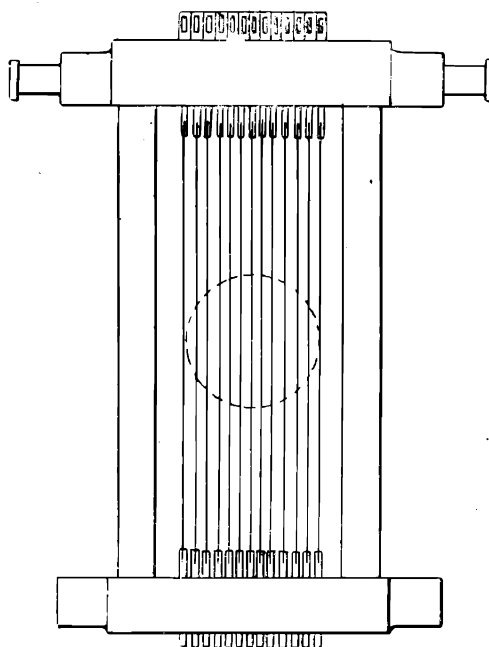

Fig. 2

